

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg mener i modsætning til fru Lissa Mathiasen ikke, at det er spor uinteressant at se på, at vi for første gang er begyndt at opleve kommuner sige nej tak til støttet byggeri. Jeg synes, det er en tendens, som vi er nødt til at tage med ind i vore overvejelser. Det har vi ikke set før. Jeg synes absolut ikke, at vi kan se bort fra, at der er mange store kommuner, der har fået nok.

Derudover vil jeg gerne tilføje, at jeg aldrig har påstået og heller aldrig ment, at vi skulle bygge samtlige de almennyttige boliger, der fremover skal bygges i netop ét år. Jeg mener, at der også skal være noget til 1992, 1993 og 1994; jeg forestiller mig ikke, at vi skal bygge det hele på én gang. Jeg forestiller mig heller ikke, at resten af Danmarks boligbyggeri skal være almennyttigt. Jeg forudser, at vi kan få skabt en balance igen, hvor vi har almennyttige udlejningsboliger, private udlejningsboliger og ejerboliger.

Jeg forestiller mig ikke og ønsker ikke at medvirke til, at hele boligbehovet skal dækkes ved at forøge den almennyttige kvote.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, det er lidt opsigtsvækkende at høre den konservative boligpolitiske ordfører sige, at det er noget ganske nyt, at der er kommuner, der ikke ønsker almennyttigt byggeri. Det har man jo ikke mindst i konservativt styrede kommuner stærke erfaringer med, hvilket har hængt sammen med, at en række kommuner i dette land ikke har ønsket at påtage sig de sociale forpligtelser i forbindelse med socialt svagt stillede, i forbindelse med flygtninge og andre, som ene og alene er henvist til at bo i almennyttigt byggeri. I stedet har man i nogle af disse ganske velhavende kommuner ønsket at eksportere disse problemer over grænserne til andre kommuner, der havde dårligere råd.

Det er klart, at det gang på gang har rejst spørgsmålet om, hvordan det almennyttige byggeri skal fordeles. Men jeg synes ikke, at man med rimelighed kan rejse det spørgsmål på denne baggrund, om der er brug for mindre almennyttigt byggeri. Det forekommer mig at være en ganske forkert konklusion.

Derimod kunne vi måske drøfte, om vores traditionelle diskussioner om Folketingets

kvotestyring af disse ting ikke er ved at have overlevet sig selv, og om ikke vi i højere grad skulle overlade det til kommunerne at have muligheder for at styre det her efter en eller anden for alle acceptabel model. Det bliver en væsentlig politisk diskussion mellem os her i Folketinget, mellem ministeren, Kommunernes Landsforening og Boligselskabernes Landsforening i fremtiden.

Som sagerne står nu, er der for os ingen som helst grund til andet end at afvise denne lidt mærkelige salamipolitik, hvor man skærer kvoterne ned år for år. Det er ikke det, der er brug for nu. Der er brug for disse midler anvendt på en fornuftig og socialt forsvarlig måde.

I den forbindelse synes jeg, at den argumentation, som fremføres bl.a. på basis af Ølgaardudvalgets tanker om de kommende års boligbehov, er behæftet med nogle vanskeligheder.

For SF's vedkommende skal jeg understrege, at vi synes, at man trods de gennemførte beskæringer, der er sket af rammebeløbet, fortsat skal interessere sig for at få huslejerne i det almennyttige byggeri placeret på et niveau, hvor almindelige mennesker har råd til at betale huslejerne, uden at staten endnu en gang skal betale et tilsvarende beløb som det, man allerede har betalt til det støttede byggeri i form af individuel boligstøtte.

Det virker, som om regeringens opfattelse er den, at huslejerne skal holdes kunstigt oppe, og at alle problemer, som vi diskuterer her, skal løses ved huslejeforhøjelser i det nyere almennyttige byggeri. Vi tror, at en reduktion af det nyere almennyttige byggeri, bestræbelser på at få et højere huslejeniveau – og disse ting hænger jo sammen – er at trække i den forkerte retning. Målet må være et øget almennyttigt byggeri, som kan trække i retning af lavere huslejer.

Hvis vi får færre boliger og eventuelt oven i købet får gennemført det forslag, som vi skal snakke om ved en anden lejlighed, regeringens forslag om fri huslejeafståelse i nybyggeriet, trækker det entydigt i en asocial retning, i retning af højere huslejer i nybyggeriet og i retning af en skævvridning af boligmarkedet til fordel for andre boligformer end udlejningsboliger.

De øvrige dele af forslaget skal vi behandle nøje i Boligudvalget. I SF vil vi ikke medvirke